

Borrokak bakarrik balioko du!



IÑAKI BARCENA
EKOPOL ETA
EKOLOGISTAK
MARTXAN-EKO KIDEA

Borrokaren ordaina. Bi urte pasa dira Guggenheim STOP plataformak bere lanak hasi zituenetik eta nahiz eta museoaren proiektua oso lauso eta sekretupean egon den orain arte, herri mugimenduak paretaren kontra jarri ditu elite politiko eta kulturalak. Hemen eta nazioartean. Ez dago erabakirik oraindik, baina museo bikoitzaren ekimena martxan jarri zenetik, mugimendu aktibo eta jarduera ugari ikusi ditugu erokeri turistiko hau bertan behera uzteko. Eta mobilizazioak fruituak eman ditu. EAJko buruzagiek ez dute argi Guggenheim berriaren etorkizuna. Duela bi urte, Gernikako manifestaldi jendetsuaren harira, Bizkaiko Aldundiaren kargu nagusi Elixabete Etxanobek honelaxe zioen hedabideetan: “Oraindik ez dago ezer erabakita, prozesu parte-hartzaile bat martxan jarriko da, baina Guggenheim Urdaibain egingo da”.

STOP! Duela mende laurden ikerketa konparatibo batean parte hartu genuen “*Environmental Protest in Western Europe*” (Oxford University Press, 2003) eta bertan konturatu ginen euskal borroka ekosozialen garrantziaz eta indarrak. Alderaketan, Euskal Herrian, beste herrialde europarretan baino kanpaina eta ekimen ekologista gehiago topatu genituen. Ezetzaren boterea handia da,

eta maiz elite politiko eta ekonomikoek euren azpiegituren proiektuen aurkako erantzuna aurkitu dute euskal gizartean, lehen eta orain. Urdaibaiko Guggenheim kasuan, “entzuketa aktiboaren” ariketa-rekin saiatu dira urak baretzen, baina erantzuna ezin argiagoa izan da... STOP!

Demokrazia parte-hartzailearen erabilera neoliberalak (Jone Martinez Palacios. EHU, 2021) ez du funtzionatu, eta goitik behera etorritako eliteen enkarquak (1.000 laguni elkarriketa egin zaie) emaitza negatiboa ekarri du. Ukazioaren boterea handia da gure herrian.

Eliteen ikusmira estrabikoa: *Nola aldatzen diren gauzak, kamarada!* Hertzainak taldearen kanta bat zen. Herri honen istorio ezaguna. Behin botere ingurura hurbilduz gero, gauzak ez dira berdin ikusten, begirada aldatzen da, batzuek *boterearen erotika* deitzen diote. Udazken honetan kalapita Jose Ignacio Perez jaunarekin heldu zaigu, EHUko errektorea izan zenarekin eta orain Eusko Jaurlaritzaren Unibertsitate kontseilaria denarekin. Gure unibertsitateak izandako gobernu aldaketa ezkertiarri galga jartzeko erronka hartu omen du bere gain, eta ez du erreparorik izan Gasteizko Parlamentuan argudio sinesgaitzak erabiltzeko. Ez dira sasoi onak gure unibertsitate publikoarentzat, baina koiuntura ezkor honetan ere, borrokak bakarrik balioko du! ●

Errota handia



ITXARO BORDA
IDAZLEA

Euskal Herriko hiriburuak urrez eta gaueko argiz apaintzen dira Eguberriak hurbiltzen arau. Denak karriketara luzatzen dira. Txurroak, gaztaina erreak eta plastikozko mila girgila saltzen dituzte, garaiak moltsak aise irekitzera deitzen gaitue-larik, bereziki hurrekin edo arrahaurrekin goxoki ibiltzen garenean. Bat-batean, energia eta espazio publiko hondamendi hau ikustean sortzen zaizkigun pentsamendu xangrinak baztertzen ditugu eta xarmak funtzionatzen du: irri zozo batek urratzen digu begitarte.

Are gehiago (bizitzaren) errota handiarekin lurretik berrogei metroko goratasunean aurkitzen garenean... Bertigoa gaindituz, Aturri eta Errobi sutan mirets ditzakegu, katedraleko puntak zohar eta jauzi egiteko tentazioari uko egiten diogu. Inguruak distiratzten du, behean autoak txiki-txikiak eta jendeak inurri neurrikoak dira. Halako “omnipotentzia” sentsazio bategen habitatzeko gaitu: ihesean gabiltza, sinesgarritasun izpirik ez duen eguneroko gure giza-abere izaera ahanzten dugu han goian, nor garen jakitera heldu gabe, ordea!

Eta ortzi-mugan ilargi erdiaren begi keinu konplizea... ●